

DUŠANOVY ZÁPISKY

ČERVEN 2004

VI. ročník

číslo 8

Poslední číslo Dušanových zápisů je tady!

Závěrečné číslo našeho-vašeho časopisu je tady. A já společně s celou redakcí bych se chtěl hned na začátku tohoto úvodníku rozloučit a poděkovat za vaši přízeň. A teď už skoro tradičně malá básnička:

Stručný školní rok

*Možná je to k nevěře,
možná že jsem cvok,
píšu pro vás básničky
celý školní rok.*

*Od začátku k pololetí,
učení je jako smetí,
matika i český jazyk,
proč si tím vším hlavu kazit?*

*Protože jsme žáci školy!
A ne žádní pralidi!
Ten, co se ani nepoučí,
někdo do něj pořád hučí:
Učíš se už konečně?!
Jestli ne, tak to se těš!
Ven si týden nezajdeš!!!*

*První, druhá, třetí třída,
to je lehkost sama,
ovšem třetí nebo výška,
stává se z nás pán či dáma.*

*Pokud si na vízo chytíš za pět
(takových je jenom hlouček),
řekne ti tvůj třídní kantor:
Nashle, doufám, že se uvidíme
u opravných zkoušek.*

*Z toho jasně vyplývá,
učit učít učít,
po celý váš školní život
mozek pilně mučit.*

- Cosby-

Novobříška Luzana 4

ROZHOVOR S...

A je tady poslední rozhovor v této sezóně. Tentokrát je to rozhovor s účinkujícími v hitparádě Xixastar! Všichni jste měli možnost přihlásit se do Xixastar, ale ti, co se nepřihlásili - mají smůlu! V prvním kole se dokonce natáčel (kamerou) rozhovor, ale jelikož došla kameře baterie, tak se dostalo jen na pár sólistů. Ale po první premiéře tohoto xixastarského filmu se zjistily chyby, jako například - skoro vše bylo točeno proti slunci, takže místo toho, aby byly vidět osoby, byly vidět jen obrysy těchto osob. Ale zpět k rozhovoru, vypravili jsme se za účastníky Xixastar a položili jim pár otázek. A tady je máte!

Před konkurzem

1) Máš trému?

„Trochu, ale moc ne!“
„Ne.“

2) Jakou sis vybral(a) písničku?

„ŠŠŠ a Dvě malá křídla.“
„Mně se líbí Bob.“

3) Myslíš si, že budeš Xixastar?

„Ne.“
„Já nevím.“
„Myslím si, že vyhrajem,“ odpověděla členka skupiny.

4) Jaké plány máš do budoucna ohledně zpěvu?

„Chtěla bych zpívat jako zpěvačka!“
„Budu si zpívat jen sama pro sebe, což jsem dělala do teď.“

5) Proč ses přihlásil(a) do soutěže Xixastar?

„Protože... já nevím!“
„Protože mě baví zpívat.“

6) Jsi ve zpěvu dobrý(á)?

„No, tak já nevím. Doufám, že jo!“
„Ne,“ odpověděl jeden z klučičí skupiny.

Po konkurzu

1) Zpívalo se ti dobře?

„Jo.“

„Jo, bylo to fajn. Předtím jsem měla trému, ale ta okamžitě zmizela.“

2) Co si myslíš o názoru poroty?

„Jo, dobrý, nemám k nim žádné připomínky.“

„David Petřík soudí jako Ondřej Hejma ze SuperStar.“

3) Co si myslíš o svém výkonu?

„Nevím.“

„Nejlíp v naší skupině zazpíval Jiří Chvostek!“

4) Řekla ti porota něco „hnusného“?

„Ne, byli fajn.“
„Ne, neřekla.“

5) Chceš se stát naší školní Xixastar?

„Nevím.“
„Jo.“

„Ano, určitě!“

6) Co tě k tomu, abys zazpíval(a) v Xixastar, přimělo?

„Jsem totiž soutěživý člověk.“
„Vždycky jsem chtěla něco takového zkusit.“

Ivika Manky

No a jak to dopadlo, už asi víte. Přesto vám výsledky přinášíme na dalších stránkách našeho časopisu.

Xixa**STAR**

VŠEZNÁLEK

Chlapci

1 Byla jednou jedna chalupa. Ta chalupa se líbila jen moderním lidem (skinhedí, pankáči...). Ta chalupa byla postavena ve stylu disco. Zvenčí měla velké nápisy. Vždy večer tam byla diskotéka. A vždy večer tam chodila skupina tří kluků. Jmenovali se Robert, Robin a Richard.

Chodili si tam vždycky zatančit. Jednou byla v chalupě soutěž o nejlepší tančení. Kvůli toho se kluci pohádali. Všechny lákala hlavní cena 1 000 000 Kč. Ale soutěž byla až příští rok. Kluci už ovšem začali trénovat. Museli trénovat tajně, protože...

2 Museli trénovat tajně, protože jejich tanec nesměla vidět konkurence. Kluci byli nejlepší tanečníci v okolí. Každý z nich měl jedno zvíře. Robert měl psa, Richard měl loskutáka a Robin měl potkana. Chtivý pes Roberta snědl Richardova loskutáka. Roberta velmi potěšila zpráva, že Richarda zdrtila smrt jeho miláčka. Richard měl ale důkaz, že v jeho domě byl Robertův pes. Šli k soudu. Robert versus Richard. Robert soud prohrál a museli zastřelit jeho psa. Richardovi koupili nového loskutáka. Robert umřel na infarkt. Pohřeb se konal v den...

3 Pohřeb se konal v den soutěže, takže Richard ani Robin tam nešli. Robin ani nevěděl o Robertově smrti. Jak se to ale dozvěděl, tak také umřel na infarkt, protože to byl jeho nejlepší přítel. Richard si od Robina potkana nechal. Ale vůbec se o něj nestaral. Nekrmil ho a čekal, až umře hladu a žízni. Umřel za dva týdny. Richardovi loskuták utekl, protože jak viděl utrpení jeho kamaráda potkana, tak utekl říct policii, co jeho pán provedl. Policie právě měla přístroj, který naslouchal zvířatům a překládal policii, co zvíře říká. Policie Richarda sice zastřelila, ale zaslouženě. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Edgar

Interrupce

K potratům už se řeklo tolik poznámek a úvah, že to snad přesahuje i počet debat o vzniku vesmíru. Nicméně se teď pokusíme potraty rozebrat a zvážít, zdali jsou správné či nikoli.

Potrat je umělé přerušení těhotenství, při němž se z matčiny dělohy odstraní zárodek člověka. A právě při tomto sdělení někomu začíná vřít krev. Jistí lidé říkají, že potraty jsou v pořádku a nic se nesmí měnit. Další skupina má názor, že potrat je vražda, která by se dokonce měla trestat. Jako svůj argument uvádějí fotky, pořízené přímo na operačním sále, kde se ve zkumavce spolu se zbytky děložního lůžka po zákroku válejí také ručičky a nožičky dítěte. Již zmíněná druhá skupina lidí zase argumentuje tím, že v tak raném stádiu vývoje, v jakém se nachází plod ve fázi zárodku, necítí žádnou bolest, a vlastně si ani neuvědomuje, že žije. Na to opět druhá skupina odpoví fotkami dítěte v děloze, které si cucá palec.

Tak je tedy správné provádět potraty, nebo by se měly zakázat?

Já si myslím, že potratům by se mělo předcházet antikoncepcí a uvědomělostí. Když už dojde k nežádaným otěhotněním, mělo by se dítě odstranit do deseti týdnů, pak už se dítěti tvoří krevní oběh a všechny funkce normálního člověka. V tomto stádiu by se už potrat neměl provádět. Dítě má právo narodit se a mít děti. Trestat by se ovšem potraty neměly ani po tomto termínu. Dívky by však měly uvažovat.

David, 9. A

Školní výlet 6. třídy

Ve středu 26. května jsme jeli na školní výlet do zoo Lešná a do Luhačovic. Sraz byl v 7:30 u školy. Nasedli jsme do autobusu a čekala nás asi dvouhodinová cesta s dvěma zdravotními zastávkami. Když jsme dorazili do zoo, šli jsme na prohlídku zámku. Velmi zajímavé je, že zde bylo topení dokonce v jedné místnosti zabudované do země nebo

že měli koupelnu. Prohlídka zámku trvala zhruba 45 minut. Potom jsme měli rozchod, všichni se vydali do různých částí zoo, vlastně do světadílů - například Jižní Ameriky, Asie, Austrálie a Afriky. Někteří se vydali do skákacího hradu, který určitě všichni znáte z poutě. Rozšířily se pomluvy o tom, že někteří žáci dělali i to, co neměli, tuto věc nebudeme více rozebírat. Ve dvě hodiny jsme nastoupili do autobusu a jeli jsme do Luhačovic k nádraží. Pár nejmenovaných kluků si dokonce koupilo malinké popelnice s nějakou hmotou, která vydávala zvuk jako kdyby prděla a celou cestu jak do Luhačovic tak domů s popelníčkami vydávali prdivý zvuk. Potom jsme šli na kolonádu, ale cestou jsme narazili na obchůdek s lázeňskými oplatkami. Všichni si je šli koupit, tak se učitelé rozhodli, že nám dají na hodinu rozchod. Někteří šli na kolonádu a jiní zase na Vincentku. Po hodině jsme se všichni sešli u toho obchodu, někteří byli poněkud unavení. Přišli jsme k autobusu a jeli jsme domů, ale tentokrát bez zdravotních zastávek.

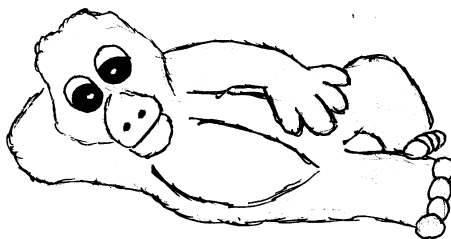
Karotka

Školní výlet 7.B

Jistě víte, že v květnu se uskutečnila spousta výletů, ten náš mezi ně taky patřil. A tak se vám pokusím napsat, jak probíhal ten náš, tedy výlet sedmáků.

Sraz jsme měli v sedm ráno. I když to bylo tak brzo, povzbuzovalo nás to, že jedem na výlet. První překvapení bylo, když přijel ten náš autobus. Nebyl nijak velký, nás taky v té 7.B není moc, ale když jsme ho viděli, museli jsme se opravdu smát! Určitě si ho nikdo tak přesně nevybaví jako my, všichni kdo jej viděli však musí souhlasit, že byl modrý, malý a nebyl zrovna moderní, však se můžete na něj podívat i na internetu naší školy a myslím, že se vám bude jistě líbit. Nám se taky líbil, a ohromně! A co bylo pro nás plus, že jsme měli i skvělého řidiče, který nebyl nabručený ani nic podobného, právě naopak, byl to srandista. Najdete nás všechny i s ohromným autobusem ve fotoalbu naší školy na internetu. Stejně tak jako náš autobus přijel první, tak i vyjížděl. Posedali jsme si na místa a už jsme mířili vstříc našemu

dobrodružství. I když jsme mířili až do Zlína na zvířátka, připadalo nám to spíš krátké než zdlouhavé, nejspíš to bylo právě proto, že jsme měli tak dobrou náladu. Když vyjížděl náš autobus do kopce, povzbuzovali jsme. Pak už jsme byli na parkovišti, kde stálo několik dalších autobusů, žádný však nebyl tak roztomilý jako ten, ve kterém jsme seděli my. Zdálo se, jako bychom byli někde jinde než máme být, protože autobusy, které nás údajně měly pronásledovat, se ne a ne objevit. Pan řidič nás však ujistil, že jsme na správném místě, a taky že jo, opodál byla totiž cedule Zoo Lešná. Tak jsme se vydali směrem do Zoo. Čekali jsme u zámečku na ostatní, ti dorazili až za půl hodiny. Že by náš roztomilý autobusek byl opravdu tak rychlý?

Mezitím, když jsme čekali, tak jsme si prošli pavilon opiček. Nejvíce nás z nich zaujala gori-la, která si zjevně velice hověla, nejdříve si pohodlně založila ruce pod hlavu, nohy nahoru a koukala na nás, jako kdyby poprvé viděla člověka. My jsme se samozřejmě jejímu pózování museli smát, to bychom přece nebyli my! Poté jsme něco zbaštili a vydali se do zámečku, který zaujímal střed Zoo. Průvodkyně nám vyprávěla o historii zámečku a rodiny, které zámeček patří. Dozvěděli jsme se, že jeden z majitelů byl člověk, který se o přírodu velice zajímal, a tak vlastnil i zvířata, potom se rozhodlo, že by se v tom mohlo pokračovat a tak vznikla Zoo. Pak jsme dostali možnost si prohlédnout i ostatní zvířata, a tak jsme se vydali na průzkum. Většina z nás okamžitě zamířila směrem ke zvířátkům z Ameriky, mohli jsme tam potkat například lachtany, kteří si spokojeně plavali ve svém bazénku, nebo lvy, válející se na sluníčku. Když jsme zamířili trochu níž, mohli jsme se ocitnout v prostředí Amazonky, kde

bylo možné se projít mezi opičkami. Pak se dalo projít přes lávku a pak přes kameny v potůčku, až jsme se dostali ke stánkům s občerstvením, a kdo chtěl, mohl se svézt na ponících nebo na velbloudovi. Poté jsme se ocitli v prostředí Austrálie. Tam se také dalo projít výběhem emu a klokanů. Když jsme jím procházeli, klokan se zrovna válel v trávě a zřejmě se mu zdál zajímavý sen, protože jednou chvílí pozdvihl packu a převalil se na druhý bok. Od klokana jsme zamířili k velbloudům. Když dostávali krmení, hnali se za ošetřovatelem. Po velbloudech následovali tygři, kteří se stejně jako lvi povalovali na sluníčku a vyhřívali se. Od nich jsme zamířili ke zvířátkům dalšího světadílu, tedy Asie. Znovu jsme objevili opičky, tentokrát však byly na ostrůvku. A nakonec jsme zamířili do Afriky. Tam jsme narazili na slony, malinké akvárium a když jsme se dostali výš, uviděli jsme žirafy, zebry a odpočívajícího nosorožce a také jsme tam viděli i spoustu jiných zvířátek. Nakonec jsme si koupili suvenýry, nasedali znovu do autobusu a mířili směrem k lázním. Když náš autobus zastavil v Luhačovicích, vystoupili jsme a vykoučili směrem k centru. Tam jsme znovu dostali rozchod, abychom mohli ochutnat léčivé lázeňské vody. Moc nám teda nechutnaly, ale aspoň jsme posoudili, která z nich byla lepší a která horší. Někteří se i vyfotili před fontánou. Nakoupili jsme si lázeňské oplatky. A pak jsme se vydali k autobusu, nasedli a už jsme mířili domů. Tak skončil náš výlet plný zábavy, který se nám líbil. Už se těšíme na další školní výlet!

Denouš

Deváťáci na výletě aneb Vesničané ve městě

Žákům 9. B vyvrcholily školní výlety výletem do hlavního města České republiky, do Prahy.

První den, což bylo 14.4., jsme se v 9:00 vypotáčeli z vlaku a naše kroky zamířily k metru, kterým jsme dojeli na ubytovnu, odložili si věci a hned jsme se vydali na cestu po Praze. Naše první zastávka byla na Staroměstském náměstí, kde jsme vylezli na věž s orlojem a prohlédli si

náměstí z ptáčích perspektivy. Poté co jsme slezli z věže vydali jsme se do Betlémské kaple, kde kázal mistr Jan Hus. Po výkladu průvodce jsme se odebrali na Karlův most a z mostu na Kampu, kde bydlely známé osobnosti (např. Jan Werich). Po hodinovém rozchodu jsme se vydali do divadla Ta Fantastika na muzikál Excalibur. Po dvouhodinovém mučení hudbou jsme se vydali k metru a na ubytovnu konečně se vyspat. Na ubytovně jsme hned usnuli.

Na začátku druhého dne v Praze jsme posnídali a vydali se na Pražský hrad. Při nastupování do metra bylo vše v pořádku až na to, že na zastávce zůstaly paní učitelky Závíďáková a Holaňová. Potom co dojely paní učitelky na určenou zastávku jsme se vydali na Pražský hrad. U Hradu jsme se zastavili v chrámu svatého Víta, kde jsme vystoupali na věž a pak sešli do krypty, ve které je pohřben Karel IV. se svými 4 manželkami. Po tomto zážitku z mnoha schodů jsme se vydali do Vladislavského sálu, kam rytíři vjížděli na koních a konaly se tam turnaje a konaly se tam také volby prezidenta. Posledním prezidentem byl v tomto sále zvolen Václav Havel. Poté, co jsme se sešli před sálem, jsme se vydali do Zlaté uličky. Říká se jí tak proto, že tam většina lidí vykonávala potřebu (proto „Zlatá“). Ke každému výletu patří ztráta někoho z naší bandy. Tentokrát to byl Radek, Katka, Aša a náš žák vyššího věku paní Balcarová. Po shledání za Zlatou uličkou jsme si prohlédli muzeum hraček a pak rychle uháněli na polední střídání stráže. Po vystřídání stráže jsme se vydali k Loretě, u které jsme dostali rozchod a pak Hurá dovnitř! Bylo se tam na co dívat. Po Loretě jsme se vydali na dlouho očekávaný vyšlap na petřínskou rozhlednu a pak do petřínského bludiště, kde jsme se zasmáli v zrcadlové síni. Po svačině jsme se vydali do kina Aimax na T- Rexe. Po začátku představení nám zmrzl úsměv na rtech, když jsme viděli Rexe, jak stojí přímo před námi. Po zhlédnutí představení jsme dostali 20minutový rozchod na nakoupení potřebných věcí a po shromáždění naší skupiny jsme se vydali na Vyšehrad. Na Vyšehradě jsme byli na hřbitově, kde jsou pochovány slavné osobnosti. Po zlepšení nálady na hřbitově jsme se vydali na Šemíkovu „odrazovou rampu“, odkud skočil s Horymírem

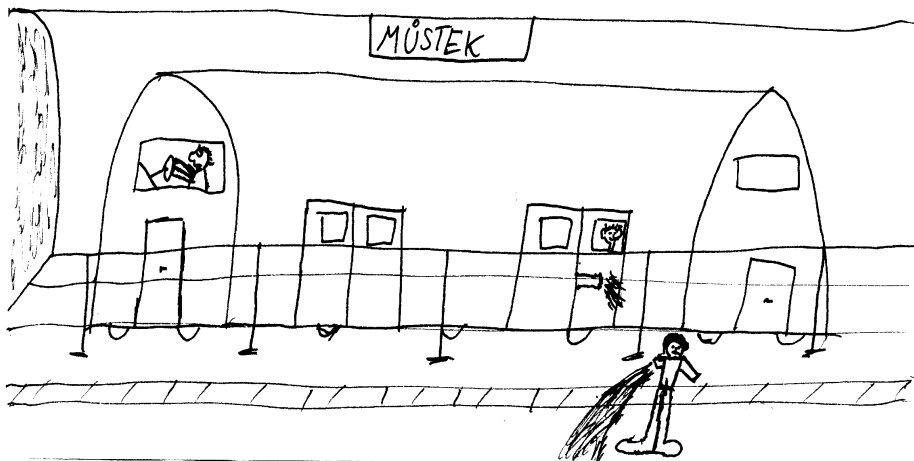
na zádech do Vltavy. Tak toto bylo naše putování druhého dne v Praze.

Hned po odchodu z ubytovny jsme si šli dát zavazadla do úschovny na Hlavní nádraží. Z Hlavního nádraží jsme šli do Národního muzea, kde byla spousta nádherných věcí a také kostra plejtváka. Po prohlídce muzea jsme prošli celé Václavské náměstí a pak zamířili do Muzea voskových figurín. Hned po muzeu přišla nejlepší chvíle toho dne, byl to oběd. Po nasycení našich žaludků jsme se vydali na cestu, na které jsme viděli Národní divadlo, Tančící dům a potom byla zastávka v pravoslavné kapli Cyrila a Metoděje, kde se ukrývali parašutisté, kteří provedli atentát na Heydricha. Po zhlédnutí krátkého filmu a prohlédnutí krypty jsme se vydali zase do metra. Po příjezdu metra jsme všichni nastoupili a když se metro rozjelo, viděl jsem Radka, jak padá. Naštěstí byl na konci vagonu, a tak se zachytil o jeho zadní stranu. Po tomto zážitku jsme zamířili k Národnímu domu (před Národním domem jsme potkali skupinku „vyholených hlav“ z HARE KRISNA), od kterého jsme viděli Prašnou bránu. Pak přišla ta chvíle vydat se na cestu k Hlavnímu nádraží, odkud jsme v 17:35 odjízděli zpět do naší krásné vesničky.

Marshall

I 9. A se vypravila na výlet do Prahy, ale o měsíc později. Všichni jsme se setkali

na Hlavním nádraží v Ostravě 26. 5. ve 3:25. Cesta vlakem byla v klidu, jeli jsme vlakem Intercity. Někteřím se podařilo i usnout, ale někteří, kteří se na výlet už moc těšili, zůstali vzhůru a pojídali s sebou nabalené řízky. Po pěti hodinách strastiplné cesty se jelo tramvají na ubytovnu jménem Hostel Sokol, který byl na Kampě. Po ubytování dospělé osazenstvo rozhodlo, že půjdeme na Karlův most a Staroměstské náměstí. Při návštěvě Betlémské kaple jsme všichni usínali a probudila nás až slova „A to je vše, co vám mohu říct o historii této kaple,“ která pronesla průvodkyně. Pak jsme spatřili orloj, Staroměstské náměstí a proslulé Muzeum voskových figurín. Poté jsme poprvé objevili stinné stránky dopravy metrem, kdy nás do vlaku nastoupila jen polovina. Jako poslední nastoupila Adriana Balcárová a Pavel Choleva, snažíc se o totéž, nechal ruku v zavřených dveřích a nebyť pohotového zásahu Adriany, byl by Pavel už nejspíš bez ruky. Zbytek nastoupil do dalšího vagonu. Dojeli jsme na stanici FLÓRA. Jelikož jsme byli už všichni moc hladoví, každý vyhledal nejbližší občerstvení dle vlastní chuti. Po rozchodu jsme již měli namířeno do 3D kina IMAX na film Kosmická stanice. Někteří u tohoto filmu i pár minut spinkali. Po tomto zážitku jsme se odebrali na ubytovnu, kde jsme se vyspali do růžova.

Velmi brzy ráno jsme se vydali na velkou túru směr Petřín. Zjistili jsme však, že lanovka jede až v 9:00, a tak se nahoru šlo pěšky. Tam jsme se dozvěděli, že rozhledna je otevřená až od 10:00, takže se šlo na Pražský hrad, kde jsme prolezli neuvěřitelné množství starobylých míst. Stihli jsme taky odpolední střídání stráží. Na řadu přišlo i Václavské náměstí, kde jsme si zašli na dlouho očekávaný oběd. Pak jsme šli do Goja music hall, kde jsme zhlédli muzikál Bídníci. Po krásném zážitku se rozhodlo, že se půjdeme projít noční Prahou. Když jsme vyšli po Nových zámečkových schodech, tak se naše třídní OPOZICE – Miroslav Janečka dal do řeči s poblíž fotografujícím Japoncem. Cituji – Mira povídá: „Čau“, a Japonce na to: „Sorry?“ Mira: „To nic, nemáš se za co omlouvat. Já se jdu jen podívat, kam spadneš!!!“. Samozřejmě, že všichni, co to slyšeli, se začali hned smát. No nic, to bylo vše z druhého dne našeho výletu, který se pomalu blížil ke konci.

Třetí den ráno jsme se museli už sbalit a vyklidit pokoje. Měli jsme před sebou posledních devět hodin, které jsme zahájili prohlídkou Národního divadla, ve kterém se nám moc líbilo. Po prohlídce jsme opět zamířili na Václavské náměstí, kde jsme se mohli rozhodnout, jestli půjdeme do Národního muzea. Někteří šli. My, zbytek, jsme se šli projít po obchodech. Kolem dvanácté jsme si zašli na oběd a pak podruhé na Petřín. Byli jsme všichni krásní v bludišti a zrcadlové síni. Pak poslední výhled na Prahu z Petřínské rozhledny a čauky. Nezbyvalo, než si zajít pro zavazadla a pak na Hlavní nádraží v Praze, kde Jana Košťálová při koupi jídla zjistila, že má falšovanou padesátikorunu, kterou jí nechťeli nikde vzít, ale nakonec to směnili s nějakým chlápkem. Pohledem z vlaku jsme se rozloučili s Prahou a náš poslední výlet na základní škole nabyl šťastného konce.

Škola bez nudy

Přála bych si, aby nás učitelé měli rádi a my zase je, chovali by se k nám jako k sobě rovným, nepovyšovali se a neříkali, že jsme v životě nic nedokázali a tak s nimi nemůžeme

o ničem diskutovat. Nemělo by se známkovat, ale ne z důvodu, že bych se známek bála, ale protože se mi to zdá zbytečné. Buď žák látku zvládá výborně, nebo ji prostě nezvládá. Myslím si, že „děti“ by se nebalý reakcí rodičů a možná by se i rády učily, ale mnoho žáků by toho mohlo zneužít. Chtěla bych, aby se vyučovaly jen předměty humanitní a hlavní zaměření by bylo na psychologii. Chtěla bych tam mít spoustu kamarádů a třeba i nějakou praxi v psychologické poradně - příjemné prostředí, učivo podávané zábavnou nebo jakoukoliv zajímavou formou a hlavně žádné vyhrožování, fyzické tresty a sprosté nadávání. A taky bych chtěla, aby nám nikdo nepřikazoval, že za ním musíme zavírat dveře, rozžít světlo, vytahovat žaluzie, přivolávat výtah atd. Kdyby to bylo slušnou formou, nic proti tomu nemám, ale otroci opravdu nejsou! Teď jsem ale zjistila, že jsem úplně odbočila od tématu "Zábavná škola" a napsala jsem svůj názor na naši školu a hlavně na učitele, ke kterým mám oprávněně výtky. Škola, na které by nebyla nuda, asi neexistuje, ale byla bych ráda, kdyby splňovala alespoň nějaká z mých přání, která jsou určitě do jisté míry splnitelná, a řídila se tím, že se každý učí pro sebe.

Tereza, 9. A

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Výlet za vojáky

Jednoho dne se první třída vydala na výlet za vojáky. Bylo to dne 20. 5. Pro první třídu to bylo určitě vzrůšo, ale pro nás ne! Protože jsme tam nebyli! A protože nevíme, jaké to tam je, tak jsme se vydali za našimi kamarády prvňáčky, aby nám o tomto vzrušujícím výletě pověděli!

Když přijeli prvňáčci k budově, kde měli naši zdatní vojáci svoje vybavení, byli všichni určitě zvědaví, co je čeká. Nejprve se šli podívat na vojenská auta. Všichni prvňáčci se nahrnuli k autům a všichni si do nich rvali! Až se všichni vystřídali za volantem, přesunuli se k vojenským zbraním. Všeljaké zbraně na-

dchly hlavně kluky. Po několika minutách se vydali směrem k oblečení. Asi všichni víme, jak takové vojenské oblečení vypadá, že? A nakonec si udělali procházku zase zpět do naší školy.

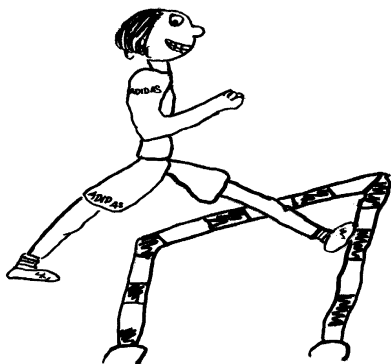
Ivik a Manky

Vystoupení Michala Nesvadby

Nadešel třetí den v měsíci červnu a celý první stupeň se vydal do Kulturního domu v Ostravě-Zábřehu. Pro vybrané školy tam bylo připraveno vystoupení známého herce **Michala Nesvadby**. Někteří asi neví, o koho se jedná, a tak vám o něm něco napíšeme: Účinkuje v pořadu Kouzelná školka. Kouzelnou školku uvádí spolu se svým „kamarádem“ Františkem- je to látková loutka, žluté barvy a s čepičkou na hlavě, pochopitelně také žluté barvy! František žije ve Famfárii. Ale vraťme se zpět k vystoupení Michala.

Michal tam byl bohužel bez Františka. Vystoupení začalo po deváté hodině. Michal přišel na pódium a hned všechny vítal. Začal dělat různé vtípy a po chvíli si k sobě pozval holku a kluka. Obě děti došly na pódium, představily se a začaly dělat to, co jim Michal přikázal. Když děti dobře zopakovaly zadané úkoly, dostaly malý dáreček z barevných lepicích pásek. Holka dostala kytku (ruži), no a kluk dostal zmrzlinu. M. Nesvadba na vystoupení ukázal dokonce „bacila“, který když na někoho prsknul, nakazil ho. Samozřejmě „bacil“ neprsknul na děti, jak bylo předpokládáno, ale na samotného Michala. Měl zde dokonce přichystané velmi velké oblečení- kalhoty a sukničku. Potom si pozval na pódium opět dívku a chlapce. Ti po něm museli opakovat prolézání kruhu. Děti opět dostaly dáreček- hamburger a párek v rohlíku. Po desetiminutovém srandovním proslavu si Michal zase pozval dva malé diváky. Ti museli zazpívat písničku. A dostali lepicí dáreček, ve kterém se skrýval prstýnec a opasek s přilepeným kulometem. Nakonec na pódium přišla nějaká neznámá učitelka. Ta si musela obléct sukničku. Díky tomu, že si oblékla sukni, dostala batůžek. Po vystoupení následovala autogramiáda. Všichni si užili plno srandy!

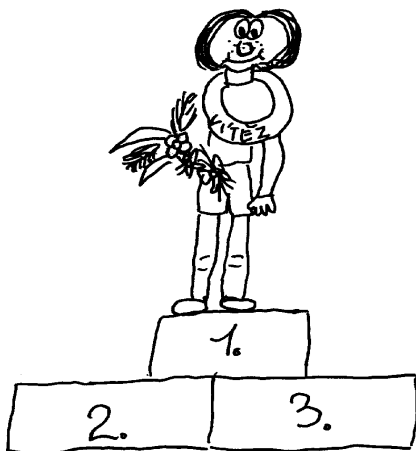
Ivik a Manky

Atletické závody v Brušperku

Na tuto soutěž se jistě každoročně těší spousta žáků, kteří chtějí změřit síly se svými vrstevníky z vedlejších škol! První stupeň se utkal v boji spolu s dalšími šesti družstvy a na druhém stupni bylo družstev pět. Den našich atletů začal jako každý jiný. Ráno se probudit a vyrazit do boje o prvenství! I přes velkou snahu našich skvělých sportovců jsme jak na prvním, tak na druhém stupni obsadili krásné 3. místo! Všem zúčastněným a zejména medailistům gratulujeme a přejeme spoustu dalších úspěchů. Stejně tak gratulujeme družstvům Brušperka, která zvítězila na domácím půdě.

Jahoda

Soutěžíme, soutěžíme...

1. OKRESNÍ KOLO soutěže MLADÝ ZAHŘÁDKÁŘ (12. května – ve Frýdku-Místku)

Martina Hýlová (6. B) – 5. místo

2. OKRESNÍ KOLO soutěže CHOVA-TELSKÁ DOVEDNOST MLADÝCH CHO-VA TELŮ (1. května – Stará Ves n. O.)

Do národního kola postupují:

Radka Haasová (7.A) – odbornost „Ušlechtilé kočky“

Tomáš Haas (8. A) – odbornost „Králci“

Okresního kola se zúčastnily také žákyně 5. třídy:

Markéta Duží – odbornost „Exotické ptactvo“

Ivana Beldová – odbornost „Pes“

3. Doslova přeplněný divadelní sál v lázních Velké Losiny sledoval v neděli 16. května finále soutěže dětí ve zpěvu lidových písní Zpěváček 2004. V první řadě zasedli vzácní hosté, mezi nimi např. manželka premiéra Viktorie Špidlová, senátoři Vladimír Železný a Adolf Jílek, hejtman zdejšího kraje Jan Březina, starosta Velkých Losin Miroslav Kopřiva, operní zpěvák Peter Dvorský a další.

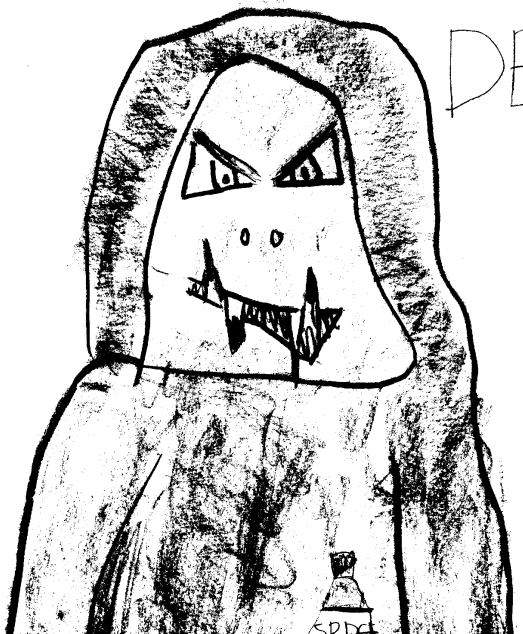
Na pódiu se v rychlém sledu střídali holky a kluci v krojích, vítězové předchozích kol soutěže. Všichni s cílem vyhrát, pochopitelně. A jak později řekl předseda poroty, všichni zpívali na jedničku. Vybrat jednoho, který by dostal jedničku s hvězdičkou, nebylo vůbec snadné. Porota vybrala deset dětí, které dostaly za svůj výkon mimořádnou pochvalu. Bronzovou medaili si odnesla Kristýna Plačková (8. A). Blahopřejeme.

FOCENÍ

Dne 21.5. čekala naši školu neblahá událost: fotili jsme se! Myslím, že se na tento den nikdo z vás netěšil (hlavně na paní fotografku!). Pořád samé upravování, stěhování, zmatené pobíhání...No prostě hrůza!!! Focení má asi jedinou výhodu: chvíli jsme se neučili! Ale za to usílí to stojí. Máte památku na své spolužáky. Až vyjdete z naší milé základky, budete mít na ty výlupky malou vzpomínku. V páté třídě focení vypadalo asi takto:

Výuka probíhala normálně, dokud nás z výuky nevyrušilo tajemně zaklepání... „Klep, klep, klep“ Byl to jeden deváťák, který nám přišel oznámit, že se máme jít fotit. Ach jo, nic naplat, rozkaz je rozkaz. A tak jsme se poslušně odebrali na parkoviště u zámku. (Taková ta plocha, na které parkují auta.) A tam na nás čekal...Hádejte kdo? No přece paní fotografka! A samozřejmě s foťákem. (S čím jiným asi, že?) Na focení. (Na co jiného taky, že?) A už přišlo to nejhorší: „Ta holčička s tou károvanou sukní, ať si sedne doprostřed!“ a „To děvče, co stojí na boku, ať si sundá ten svetrík!“ ale to ještě nebylo všechno! Když jsme se konečně usadili, tak začala paní fotografka opět „lepat“: „Hej, dej ty nohy více k sobě!“ Další připomínka: „Zvedni tu hlavu výš!“ a tak to pokračovalo do té doby, dokud paní fotografka nebyla spokojena. Pak všichni nahodili sladoučký úsměv a blik! Vyletěl ptáček. A už jsme se konečně vydali do školy. Výjimečně jsme se do ní těšili, a to je co říct!

Miki

VÍTE ŽE...

Coca Cola

Když dáte do Coca Coly přes noc maso, rozpustí se. Myslíte, že je to pravda? Jestli ano, tak se mýlíte. Je sice pravda, že když dáte do Coca Coly kousek vepřového, tak se zbarví dohněda a ne zrovna pěkně voní, ale co je důležité, že se nerozpustí. I když není dosud známo její složení, víme, že její nejdůležitější složky jsou kyselina uhličitá, fosforečná a cukr. Máte doma rezavé hřebíky nebo něco podobného? Určitě se ptáte, co je to za hloupou otázku, že? Nedivte se, ale i to souvisí s Coca Colou. Když je totiž do Coca Coly ponoříte celé, zbarví je rzi a dokonce jim Coca Cola vytvoří ochrannou šedivou antikorozi vrstvičku. Je to právě kyselina fosforečná, která rozkládá kysličník železa a vytváří místo něj vrstvu FePO₄.

Coca Cola však není vůbec dobrá na zuby. A jak jsme to zjistili? My jsme to zrovna nezjistili, ale zjistil to v roce 1950 profesor Cornellovy univerzity, když dával krysám pít po dobu půl roku pouze Coca Colu, chuděrky krysy přišly o zuby. Máte problémy s přehryznutými dráty od krys? Tak už víte, jak na ně!!!

Obelix

Umíte si představit Obelix, slavnou postavku z francouzské pohádky Asterix a ..., bez divočáků? Popravdě by musel držet dietu, protože pro staré Galy bylo divoké prase posvátné stejně jako kráva v Indii. Ale pokud by Obelix svou dietu porušil, museli by ho jeho druzi vyloučit z kmene.

Denouš

NAŠLA JSEM V KNIHOVNIČCE

Pro všechny

Hoši od Bobří řeky – Jaroslav Foglar

Za chvíli začne léto a s ním pohoda, dobrá nálada a také zábava. Co takhle si léto zpestřit lovením bobříků? Nemyslím tím lovení malých bobrů u řeky, ale sbírání dobrých vlastností

a rekordů. Jestli chcete vlastnit všech třináct vlastností, které by podle pana spisovatele Foglara měl každý správný kluk mít, tak si určitě přečtěte tuhle zajímavou a poutavou knížku, při které určitě nebudete jen číst, ale budete i chytat například bobříka odvahy.

Dušanův snář

Když se ti zdá:

Nerozhodnost – jsi velmi nerozhodná/y. Snaž se to zlepšit.

Let balonem – asi se cítíš lépe nohama pevně na zemi. Může to ale také znamenat, že bys rád/a letěl/a letadlem třeba na Havajské ostrovy.

Pet

WWW STRÁNKY

www.logofun.cz- Najdeš zde spoustu zábavy pro tvůj mobil:-) Čeká tu na tebe více než 2000 vyzváněcích melodii, přes 5000 log a nejen to ... nově si můžeš stáhnout také polyfonní melodie nebo barevné wallpapy:-)

<http://www.fudge.cz>- Galerie blábolů, nemsylů a pitomostí. Najdete zde mnoho různých obrázků, animací, videí a dalších různých blbostí.

<http://jokes.center.cz>- Najdeš zde spoustu různých vtipů z různých žánrů. Je zde i vyhodnocení nejlepších vtipů a můžeš sem dát i své vtipy.

Marshall a Miny

SPORT

Házená

– starší žačky

Ve středu 19. 5. žačky hrály v Rokytnici. Tento zápas se jim moc nepovedl (jako vždy) a prohrály 21:8 (12:3). V tomto zápase střídala jen jedna hráčka z šesti, to byla Eliška Tyleč-

ková, která dala všech 8 gólů. Možná, že začky znervózněli fanoušci z Rokytnice.

V sobotu 22.5. hrály žačky v Žeravicích a zápas vyhrály 19:14. Holky bojovaly ze všech sil, ale do branky lital balón nejvíce z rukou Elišce Tylečkové (13), pak Anežce Foltové (4) a nakonec i Janě Onderkové (2). Za odměnu byla děvčátka pozvána na papání do hospody U Jakuba.

Na příštší zprávy z utkání se těší Ela!

Mladší žáci

Máme pro vás příjemnou zprávu. Mladší žáci vyhráli zápas se Svinovem a vedou tabulku! Tento zápas se uskutečnil 15. 5. Tentokrát nedal nejvíce gólů Jiří Grygar, ale překvapivě Dominik Vala. Jestli mladší žáci vyhrájí dva zápasy nad Žeravicemi, tak budou hrát o postup na mistrovství světa. A jestli ne, tak se můžou rozloučit s touto sezónou. Více informací na adrese

www.narodnihazenastaraves.

Duha

Dodatek

Máme pro vás špatnou zprávu. Mladší žáci prohráli rozhodující zápasy a s mistrovstvím

světa se mohou bohužel rozloučit. V Žeravicích prohráli 28:15. V šatně jsme se shodli na tom, že to bylo povrchem. Jiný názor měl pouze pan trenér. No a doma jsme také prohráli, ale už jenom o 3 góly, takže utkání skončilo 18:15. Kdo dal nejvíce gólů? No přece Jiří Grygar! A spreje nám k vítězství bohužel nepomohly.

Starší žáci

Ve středu 19.5. čekal náš tým velice důležitý odložený zápas s Pustějovem. Byl to totiž jeden z posledních zápasů, ve kterém se hrálo o postup na Český pohár. Naši hráli v tomto složení: Tomáš Kolek, Marian Balog, Lukáš Kříž, Adam Kolek, Jakub Chrenko, Jakub Šperlín, Václav Ridl, Jiří Grygar a v bráně Martin Tomeček. V tomto složení vyhráli 17:13 (7: 8), ikdyž to skoro tři čtvrtiny zápasu vypadalo na výprask, a to po gólech Jakuba Chrenka (9) . Jakuba Šperlína (4), Jirky Grygara (2) a Vaška Ridla (2).

Na další zápas se těší Mikrodejf a Duha

PS.: A přijďte fandit!!!

Duha

IN

Brýle bez obrouček
Černobílá podkolínka
Sítovaná trička
Trička s velkým výstřihem
Mobil s přídavným foťákem

OUT

Obroučky bez skel
Jednobarevná podkolínka
Svetry
Trička s malým výstřihem
Mobil se zabudovaným foťákem

Výherci z minulého čísla:

Soutěž MIX PEPSI má tyto správné výsledky a výherkyní se stává Kamila Holoňová z 8. B.

1. Ondřej Sekora, 2. Zdeněk Troška, 3. Šemík, 4. Kalich, 5. Božena Nemcová, 6. do Baltského moře, 7. rok 1620, 8. Jaroslav Hašek, 9. - 4. prosince, 10. Sv. Valentýn.

Správné řešení osmisměrek: Petr Pan a Dušan - výhercem se stává **Jarek Ševčík** ze 6. B;

Křížovky: Vyjmenovaná slova a latinskoamerický - výherkyní se stává **Kristýna Zochová** ze 7. B. Ceny si vyzvedněte u paní učitelky Kunzové v kabinetě matematiky.

Drby, drby, drbíky...

Adam Kolek se zúčastnil soutěže XixaSTAR, a víte proč? Protože chtěl zapůsobit na jednu nejmenovanou porotkyni Adélu CH.

Tip: Příště se nečervenej!!

David Petřík chodí s oblibou na internetovou stránku www.libimseti.cz, kde velice přísně boduje všechny dívky.

Tip: Rajčata jsou dobrá.

Adriana Balcarová má několik podob. V béžovém svetru je Anna – Dido. V brýlkách zase vypadá jako ošklivka Betty.

Tip: Zkus třeba Pamelu Anderson.

Tomáš M. z 9.A by se chtěl stát ženou. Už mu nestačí, že je malý a má dětský hlas, ale chce víc!

Tip: My tě podpoříme. A proto vyhlasujeme sbírku na operaci Toma M. z 9.A.

Tereze ze 7. B se líbí zpěvák Patrick Nuo.

Tip: Podle mě je to propadák, vyber si někoho ze XixaSTAR

A nyní nejpálivější paprička:

Chcete se vydat s námi do života pana učitele Jaromíra Chvostka? Pokud ano, tak tu máme několik drbů. Jelikož je námi velmi oblíben, a jelikož je toto poslední číslo ve kterém píšeme my anonymové, tj. Zrzka a Žvejka, tak jich je víc.

Devatero drbů na pana učitele Chvostka:

- ▼ snaží se napodobovat Ondřeje Soukupa ze soutěže Česko hledá Superstar
- ▼ natáčí seriál Walker Texas Ranger, because je velice, ale opravdu velice podobný hlavnímu představiteli tohoto seriálu.
- ▼ Paní učitelka Chvostková svému manželovi věší každé ráno na kliku sýrového krošana. Mňam! Ten má ale kliku.
- ▼ Je velice pomstychtivý, jedny nejmenované žákyně, (ale jím velice oblíbené) o něm řekly, že rád pije červené víno, a on je ihned napadnul tvrzením, že to jsou čarodějnice.
- ▼ Každé ráno na piano, hraje blues, se slovy, se slohy, hraje bluuuuuuuuues (klavír paní Klimešové – po použití pana učitele rozladěn)
- ▼ Na několikáté upozornění svých žaček, že se mu vyskytují na vlasech šediny, neposlechl a zradil nás. Prostě si na ty vlasy nedá a nedá barvu.
- ▼ Byl velice hodný při hodnocení školní soutěže Xixastar. Vůbec se nepodobal Ondřeji Hejmovi.
- ▼ Okouzlí naprosto všechny dívky ve škole, a proto se nemůžeme divit, že v jeho předmětech mají špatné známky hlavně dívky (viz. Adriana Balcarová).
- ▼ Pan učitel se snaží vždycky říct nějaký vtíp, bohužel je mu od boha dáno učit, a ne říkat vtípy. Tak se tomu nikdo kromě jeho samého a Adriany Balcarové nesměje."

Loučíme se s vámi.

Anonymní redaktoři

Nahlédnutí pod pokličku naší redakční kuchyně

Některé naše redaktorky vynikají až neskutečnou pravdomluvností, která mnohdy přesahuje hranice absolutní pravdy (někdy dosahuje až 150 % hodnoty)! V praxi to ovšem kupodivu možná vypadá malinko jinak, což lze zařadit k nevysvětlitelným jevům na úrovni UFO či záhad řešených agentem Mulderem. Na zdání v žádném případě nedejte. Když se vám např. představí jedna z redaktorek Jana Košťálová, dá se skutečně věřit pouze části („ja košť“), Adéla Chamrádová (pouze část „rát“) a Adriana Balcarová (pouze „ana“). Důvtipný řešitel okamžitě ví, že se tomu dá s malinkými doplňky rozumět:

„já na koště ráda“.

Za důkaz, že se ve výše zmíněných drbech jedná o spolčení tří čarodějnic, se zmíněný výklad ovšem rozhodně nedá na 100 % považovat.

ŠKOLA NAŠLA XIXASTAR

V úterý 8. 6. 2004 se uskutečnilo finálové kolo školní pěvecké soutěže Xixastar. Za vynikající podpory početného obecnictva a pod dozorem přísné poroty se soutěžilo ve dvou kategoriích-sólisté a skupiny, přičemž každý prošel dvěma koly, po kterých vždy následovalo hlasování. A jak to dopadlo? Podívejte se.

V kategorii skupin jsou výsledky následující:

	<i>1. k</i>	<i>2. k</i>	<i>celkem</i>	<i>pořadí</i>
Xixíky - I. Beldová, M. Duží, D. Homolová, Z. Mickertsová	14	22	36	1.
Chiniski - A. Kolek a L. Kříž	11	6	17	4.
Nevermore - K. Plačková, B. Konrádová	10	18	28	3.
Frak - J. Chvostek, D. Ruman, D. Janečka, D. Tyleček	21	13	34	2.
Nikosbor - N. Zlomková, L. Sedláčková, K. Matějčková	4	1	5	5.

V kategorii sólistů to dopadlo následovně:

D. Hoffírková	12	15	27	3.
P. Chvostková	19	26	45	2.
Z. Mickertsová	32	21	53	1.

Všem gratulujeme!!!

Všichni vítězové dostali pěkná trička s potiskem Xixy. Ale nejen vítězové měli to štěstí. Tričko za statečnost dostala i nejmladší soutěžící Pavlínka Chvostková.

Tak co, zopakujem si to příští rok?

Poslední číslo, poslední kolo, poslední otázky vše poslední. Je tu konec školního roku a s ním i poslední časopis před prázdninami. Nemá sice cenu psát soutěžní otázky, ale i tak vám nabídneme pár otázek (odpovědi je možno najít v časopise). Tímto to nekončí. Máme pro vás shrnutí, co se tento rok stalo. Nebojte se, nepřijdete ani o správné odpovědi a výherce z minulého kola.

Řešení má jen jednu podobu, a to následující: 1. stupeň: 1. c), 2. d), 3. c); 2. stupeň: 1. c), 2. a), 3.a) a výherkyně, která správně odpověděla, je **Kamila Holoňová, 8.B.**

Teď ke statistikám. Za 7 kol soutěže jsme vymysleli 42 otázek po čtyřech odpovědích, což dělá 21 otázek pro nižší ročníky a 21 pro vyšší ročníky. Což je celkem dobrá vizitka, ne? Bylo vylosováno dvanáct výherců (7 z 1. stupně a 7 z 2. stupně) a z toho byla jedna dvojice.

Takže pohodové prázdniny, při kterých budete jistě čerpat nové vědomosti. Tak brzy nazdar, Široký a Karotka.

1. stupeň

1. Který den jdeme naposledy do školy?

- a) 25. 6.
- b) 30. 6.
- c) 26. 6.

2. Který den v týdnu jdeme po prázdninách do školy?

- a) pondělí
- b) středa
- c) úterý

3. Kolik měsíců trvají prázdniny?

- a) 2 měsíce
- b) 1 měsíc a půl
- c) 1 měsíc a tři čtvrtě

2. stupeň

1. Jak se na vysvědčení píše trojka?

- a) dobrý
- b) dostatečný
- c) chvalitebný

2. Do jaké čeledi patří smetánka lékařská?

- a) bobovité
- b) hvězdnicovité
- c) hvězdicovité

3. Jaký plod má slunečnice?

- a) tobolku
- b) lusk
- c) nažku

Co by dup je tu konec školního roku a my jsme byli pověřeni, abychom napsali rozloučení deváťáků:

1. Chceme se rozloučit s celým učitelským sborem za to, že nás dobře naučil vše možné i nemožné.

2. Chceme se rozloučit s celým technickým zázemím (uklizečky, kuchařky atd.) za to, že jsme měli vždy čisto a dobře navařeno.

3. Chceme se rozloučit se všemi žáky naší ZŠ za to, že nás otravovali.

4. Chceme se rozloučit s naším super časopisem za to, že nám přinesl spoustu zajímavostí.

Takže sbohem!

Dlouhý a Široký

LÁMEJ SI HLAVU

OSMISMĚRKA 1

AEROSOL, BÍDA, BROD,
KE, KUKLA, NOK, NŮ-
ŠE, PRŮTRŽ,
RUB, VLAS, ŽÁBA.

	E	K	P	R	B	
Á	Z	D	U	R	U	Ž
B	N	I	O	K	R	Á
Í	N	D	O	T	L	B
D	Y	N	Ů	Š	E	A
A	E	R	O	S	O	L
	P	V	L	A	S	

Ž	Ř	Ž	L	A	R	M
Š	Á	N	J	S	A	C
O	V	L	U	G	E	V
Y	O	E	T	D	N	Y
V	K	E	U	S	E	K
B	O	L	T	E	C	R
Ž	E	H	L	E	N	Í

OSMISMĚRKA 2

BOLTEC, CEDULE, CVIKR,
INDIE, KOVÁŘ, MAGIE,
NÁŠ, SEK, SILÁŽ, VY,
ŽEHLNÍ, ŽLAB.

OSMISMĚRKA 3

BYL, DÍLO, LEOŠ, LEST, NOC-
LEH, OTOK, ROH, ROLE, SOB,
TER, TÍŽE, TOČENÍ, VOZI-
DLO, VÝLOV.

H	Í	T	K	B	S	V
O	E	N	K	O	Y	Ý
R	O	L	E	S	T	L
O	L	R	C	Č	E	O
T	Í	Ž	E	O	O	V
O	D	U	Š	E	N	T
V	O	Z	I	D	L	O

OSMISMĚRKA 4

FÁZE, HOST, HUSITA, LABE,
OMYL, OSTNY, OVCE, RÝMA,
SALVA, STÁT, TMA, ZATYKAČ,
ZMATEK

Č	E	C	V	O	T	V
A	R	Z	M	T	K	N
K	A	V	Á	F	A	T
V	I	T	T	E	D	S
T	S	A	L	V	A	O
A	M	Ý	R	V	M	H
Z	H	U	S	I	T	A

POZOR - PRÁZDNINOVÁ SOUTĚŽ!

Jelikož má náš kolektiv redaktorů bezvadné nápady, tak se v příštím školním roce určitě nudit nebudete! Určitě už se těšíte na prázdniny, na zážitky, které bezpochyby k prázdninám patří a taky na to, jak si konečně odpočinete od té otravné školy! No a my pro vás máme takové malé překvapení! Abyste přes celé ty dva dlouhé měsíce nezakrněli, tak se s námi můžete podělit o své zážitky a posílat je sem k nám do redakce! My pak vybereme ten **nejnejennejnejnejnejnej zážitek**, jehož autor dostane tričko Dušanových zápisků!

Pak tady máme ještě jednu soutěž pro naše velké cestovatele! Až pojedete s rodiči někam na dovolenou, zkuste si na nás vzpomenout a koupit pohlednici! Buď ji pošlete na adresu školy, nebo přinesete a vhodíte do schránky Dušanových zápisků. Pohlednice, která bude z nejbzdálenější země, vyhrává opět tričko Dušana! Tak co? Nemyslíte, že to je bezvadná příležitost, jak snadno získat tričko?

No a zakončíme to malou inspirací....

Mé vysněné prázdniny

O těchto prázdninách bych chtěla navštívit se svými přáteli nebo rodiči město Iskandaríja v Egyptě na severu Afriky. Hlavním městem Egypta je Káhira. Jistě bych se chtěla podívat na starodávné pyramidy, které mě na Egyptě zajímají nejvíce, protože je to překrásná stavba a přitom sloužila pouze jako hrobka pro tehdejší panovníky. V pyramidě, když někdo zabloudí, tak tam chčípne, protože se nedostane ven zaživa. Chodby v pyramidě jsou všechny skoro stejné a většinou dojdete na to stejné místo, odkud jste přišli. Město Iskandaríja leží sice v nížině, ale podívat a projít se po poušti musí být taky velmi zajímavé. O státě Egypt jsem se dozvěděla mnoho zajímavostí, například že jsou tam velká naleziště ropy, pěstují se tam palmy a chovají velbloudi.

Kdyby se mi toto přání nesplnilo, protože bych na to nenašetřila, tak bych alespoň chtěla navštívit nejjihuší kontinent světa, a to Antarktidu. Na Antarktidě mě velmi zaujímá nedotčenost přírody a také mnohá polární zvířata, například polární liška, lední medvěd a sovy. Na Antarktidu bych musela jet ledoborcem, což by se mi velice líbilo. Nebylo by špatné navštívit nějakou výzkumnou stanici a dozvědět se něco víc o antarktické přírodě. Před cestou bych chtěla zjistit něco o Roaldu Amundsenovi a Robertu Falconovi Scottovi, kteří jako první tento kontinent navštívili, ale bohužel tuto výpravu ani jeden z nich nepřežil. Toto jsou místa, která bych alespoň v budoucnosti chtěla navštívit, protože v sobě skrývají něco velmi pěkného.

Iveta, 6. A

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla v příštím školním roce. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.